ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 25ης Οκτωβρίου 2001 *

Στην υπόθεση C-460/00,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τις M. Wolfcarius και Μ. Πατακιά, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ελληνικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από τις Ν. Δαφνίου και Σ. Χαλά, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

που έχει ως αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας και επικουρικώς μη ανακοινώνοντας στην Επιτροπή, εντός της προθεσμίας που είχε ταχθεί, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για την πλήρη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 96/48/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1996, σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστήματος μεγάλης ταχύτητας (ΕΕ L 235, σ. 6), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους S. von Bahr, πρόεδρο του τετάρτου τμήματος, προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, D. A. O. Edward, A. La Pergola, L. Sevón (εισηγητή) και C. W. A. Timmermans, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: L. A. Geelhoed
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 12ης Ιουλίου 2001,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 21 Δεκεμβρίου 2000, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε βάσει του άρθρου 226 ΕΚ προσφυγή με αντικείμενο να διαπιστωθεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας και επικουρικώς μη ανακοινώνοντας στην Επιτροπή, εντός της προθεσμίας που είχε ταχθεί, τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για την πλήρη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 96/48/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1996, σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστήματος μεγάλης ταχύτητας (ΕΕ L 235, σ. 6, στο εξής: οδηγία), παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ.

2 Η οδηγία έχει ως αντικείμενο, μεταξύ άλλων, να προωθήσει τη διασύνδεση και διαλειτουργικότητα των εθνικών σιδηροδρομικών δικτύων μεγάλης ταχύτητας και να διευκολύνει την πρόσβαση στα δίκτυα αυτά.

3 Το άρθρο 23, παράγραφος 1, της οδηγίας ορίζει ότι τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ το αργότερο 30 μήνες μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για τη συμμόρφωσή τους προς την οδηγία αυτή και ότι ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

4 Το άρθρο 25 της οδηγίας ορίζει ότι η οδηγία «αρχίζει να ισχύει 21 ημέρες μετά τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*». Δεδο-

μένου ότι η οδηγία δημοσιεύθηκε στις 17 Σεπτεμβρίου 1996, η οδηγία αυτή τέθηκε σε ισχύ στις 8 Οκτωβρίου 1996 και η προθεσμία μεταφοράς έληξε στις 8 Απριλίου 1999.

5 Σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 226, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, η Επιτροπή, αφού παρέσχε στην Ελληνική Δημοκρατία τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της, απηύθυνε με έγγραφο της 24ης Ιανουαρίου 2000 αιτιολογημένη γνώμη στο εν λόγω κράτος μέλος, καλώντας το να θεσπίσει εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίηση της γνώμης αυτής τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί προς τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από την οδηγία.

6 Δεδομένου ότι η Ελληνική Κυβέρνηση δεν απάντησε στις αιτιάσεις που διατυπώθηκαν με την αιτιολογημένη γνώμη, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή.

7 Η Επιτροπή θεωρεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας τα αναγκαία μέτρα για τη μεταφορά της οδηγίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 10, πρώτο εδάφιο, ΕΚ και 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ.

8 Προς στήριξη της άμυνάς της, η Ελληνική Κυβέρνηση ανακοίνωσε ένα σχέδιο προεδρικού διατάγματος για την εναρμόνιση της ελληνικής νομοθεσίας με την οδηγία. Κατά την Ελληνική Κυβέρνηση, η διαδικασία εκδόσεως του διατάγματος αυτού δεν έχει ακόμα περατωθεί. Στο υπόμνημά της ανταπαντήσεως, η εν λόγω κυβέρνηση διευκρινίζει ότι το σχέδιο αυτό φέρει την υπογραφή του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών, αλλά ότι πρέπει ακόμα να υπογραφεί από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας και τον Υπουργό Αναπτύξεως. Στη συνέχεια, το σχέδιο θα τύχει επεξεργασίας από το Συμβούλιο Επικρατείας και θα υπογραφεί από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας.

9 Η Ελληνική Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι ο λόγος της καθυστερήσεως που σημειώθηκε κατά τη μεταφορά της οδηγίας είναι «η επίλυση θεμάτων εκπλήρωσης βασικών απαιτήσεων καθώς και ο καθορισμός των κοινοποιημένων οργανισμών για τις διαδικασίες δήλωσης συμμόρφωσης "ΕΚ"».

10 Εν προκειμένω, πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεστεί διατάξεις, πρακτικές ή καταστάσεις της εσωτερικής του έννομης τάξεως προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη τήρηση των υποχρεώσεων και προθεσμιών που τάσσει μια οδηγία (βλ., μεταξύ άλλων, τις αποφάσεις της 15ης Ιουνίου 2000, C-470/98, Επιτροπή κατά Ελλάδος, Συλλογή 2000, σ. I-4657, σκέψη 11, και της 7ης Δεκεμβρίου 2000, C-423/99, Επιτροπή κατά Ιταλίας, Συλλογή 2000, σ. I-11167, σκέψη 10).

11 Δεδομένου ότι η μεταφορά της οδηγίας δεν έγινε εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η προσφυγή που άσκησε η Επιτροπή πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη.

12 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για την πλήρη συμμόρφωσή της προς την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

Επί των δικαστικών εξόδων

13 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της Ελληνικής Δημοκρατίας στα δικαστικά έξοδα και η τελευταία ηττήθηκε, η Ελληνική Δημοκρατία πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για την πλήρη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 96/48/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1996, σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστήματος μεγάλης ταχύτητας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

von Bahr Edward La Pergola

Sevón Timmermans

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Οκτωβρίου 2001.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

P. Jann